

ning. Jeg skal give dem Ordet under Forudsætning af, at det, de have at sige, er meget kort; thi der er saamange Talere indtegnede, at det fast ikke er muligt at see, naar Enden skal komme.

Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds har derfor Ordet.

Minestad: Min Bemærkning skal blive kort. Da jeg ikke har Lov til at tale oftere ved denne Behandling, skal jeg reservere mig ved den anden Behandling at imødegaae de spøgefulde Bemærkninger, hvormed Cultusministeren har ledsaget adskillige af mine Udtryk, og tilmed den spøgefulde Måde, hvorpaa han har undladt at betragte andre af dem.

Formanden: Rigsdagsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har ligeledes Ordet.

Grundtvig: Jeg vil blot erindre, at idet den ærede Cultusminister mindede om, hvad jeg sagde under Adressedebatten om Ministeransvarlighed, at den er ligesom Hægterne og Hagerne ved en fri Forsatning, og at Ministeransvarlighed i Danmark vel maatte kaldes Grundlovens Grundlov, den Uttring vedskjender jeg mig ganske endnu. Men jeg kan slet ikke indsee, i hvad Sammenhæng dette kan staae med det, som den høitærede Cultusminister talte om, thi det satte mig jo ikke i det allermindste Forhold til, hvad der stod i Adressen, og kunde heller ikke gjøre det, da det netop var, hvad der manglede i Adressen, og kan heller ikke være den allermindste Marsag til en Slutning om mig, betragtet fra hvad der var Opgaven for Diebliffet dengang. Forøvrigt maa jeg bede den høitærede Minister lægge Mærke til, at det Spørgsmaal, hvorvidt Ansvarligheden skal være Noget værd, beroer paa, under hvilke Omstændigheder og for hvem Ansvarligheden er.

Broberg: Da den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Steen) allerede igaar har udtalt det Beste, af hvad jeg havde til Hensigt at sige, da jeg begjærede Ordet, skal jeg ikke opholde Forsamlingen med en vidtløftig Udtalelse, men kun berøre nogle ganske faa Punkter. Den ærede Rigsdags-

mand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) har som sædvanligt talt om privilegerede Classer, saafom de Formuende og Embedsstanden. Jeg skal ikke opholde mig herved, uagtet jeg troer, at det netop er den Måde, hvorpaa man udsaaer Tvist og Splid mellem de forskjellige Classer i Samfundet; men jeg er overbevist om, at jeg ved mine Uttringer ikke kan bevæge ham til at affade derfra, og jeg skal derfor indskrænke mig til at neblægge en bestemt Protest mod saadanne Uttringer (J. A. Hansen: Protesteer kun!). Ja, jeg hører nok, at den ærede Rigsdagsmand siger Noget til mig; jeg skal imidlertid strax gjøre den Bemærkning, at jeg ikke i mit korte Foredrag agter at indlade mig paa at besvare de Uttringer, som paa en saadan Måde maatte blive rettede til mig; thi vi staae ikke her for at føre en Discussion indbyrdes imellem hinanden i Form af en Samtale; den være saa gemyttlig, som den vil. Den samme ærede Rigsdagsmand har i sit Foredrag aldeles villet kaste de saakaldte Løste-paragrapher bort af Udkastet, og han har fornemmelig støttet sin Anskuelse derpaa, at Danmarks Riges Grundlov ogsaa har Løste-paragrapher, men at vi endnu ikke have seet, at de have ført til Noget. Jeg troer, at, naar han støtter sin Anskuelse derpaa, er det aldeles urigtigt; thi vi maae vel tage Hensyn til, under hvilke Forhold vi have levet, siden Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 kom til Verden. De første Aar havde vi Krig i Landet, og siden den Tid have vi bestandigt været beskæftigede med Ordningen af vore indre Statsforhold, og vi have som Følge deraf havt idelige Ministerforandringer, og jeg troer, at det under idelige Ministerforandringer er umuligt, at Reformer i de indre Statsforhold kunne finde Sted. Den samme ærede Rigsdagsmand har endvidere blandt de Ting, som han sagde, at der manglede i Forsatningsudkastet, anført, at Interpellationsretten heller ikke var givet. Han har naturligtvis kun støttet denne sin Paaastand derpaa, at denne Interpellationsret ikke udtrykkeligt er indrømmet i Udkastet. Jeg maa imidlertid i denne Henseende tillade mig at være af en anden Anskuelse, idet jeg gaaer ud fra, at hvad der ikke er nægtet er indrømmet.